

Raimond Blasi, regidor d'Adolescència i Joventut a l'Ajuntament de Barcelona

“Volem joves amb recursos i capacitats pròpies com per a poder tirar endavant”

Entrevista: Elena Manrique, Papers de Joventut
Foto: Ajuntament de Barcelona

Nascut a Barcelona l'any 1978, Raimond Blasi és advocat i polític català. Militant d'Unió Democràtica de Catalunya, s'ha format laboralment en el món de l'empresa privada, on va desenvolupar diverses responsabilitats de caire comercial.

Va ser regidor de La Garriga l'any 2006 i amb posterioritat ha sigut regidor de l'Ajuntament de Barcelona des del 2007 per el Grup Municipal de CIU.

Des del 2011, Blasi és regidor de les carteres de Comerç, Consum i Mercats i de la d'Adolescència i Joventut. És també regidor executiu del Districte de Sant Andreu.

En aquesta legislatura hi ha una novetat i és que a la regidoria de Joventut s'inclou també l'àmbit d'adolescència. Quina és la principal missió que té ara la regidoria?

Aquesta és la gran novetat que hem incorporat a la regidoria de Joventut en el nou govern, i és que l'adolescència és un àmbit que considerem importantíssim. L'objectiu principal de la regidoria és la redacció i l'execució d'un Pla de Joventut, però tenint en compte aquest sector adolescent.

D'altra banda, tractem els temes que més preocupen a la joventut i estudiem la situació actual en la qual es troben, treballant els principals pilars com són l'ocupació, la formació, i l'habitatge.

Pel que fa a l'àmbit de l'adolescència, aquella franja sempre oblidada,

treballem en dos aspectes essencials: la formació en valors i la capacitat d'associar-se, d'interrelacionar-se, és a dir, tot allò vinculat amb tot el món de la formació en el lleure.

Com és la realitat juvenil del municipi i quins són els principals problemes dels i les joves que hi viuen?

La realitat juvenil de Barcelona és complicada. Hi ha una tasca pendent pel que fa a la recerca i radiografia de la joventut barcelonina, i el que volem fer, de la mà de la Direcció General de Joventut, són estadístiques i estudis de la realitat juvenil per tal de

fer la nostra pròpia fotografia.

L'emancipació és un dels temes que més preocupa a la gent jove. Quines propostes feu des de la regidoria d'Adolescència i Joventut en aquesta matèria?

Com deiem, hi ha tres pilars bàsics. En primer lloc, la formació. Diuen que tenim una joventut sobrequalificada, probablement hauríem de reconduir aquesta formació a altres àmbits i trobar així un punt d'equilibri.

Pel que fa al tema d'ocupació, és un gran repte. Malauradament, la crisi sempre afecta més a sectors determinats de població com és el cas dels i

les joves, i més concretament al sector femení. Haurem de parar molta atenció al moment de salt de la formació al mercat laboral.

Pel que fa a l'habitatge, cal fomentar la Borsa d'Habitatge, i ja no només juvenil -crec que aquest és un dels errors-, sinó fomentar l'habitatge dotacional, per tal de donar possibilitats i oportunitats a la gent que ho necessita. Cal intentar fer un canvi de xip, hi ha una borsa d'habitatge de venda i de lloguer en mans privades o fins i tot bancàries, a la qual se li ha de donar una sortida.

Des de l'Administració hem de ser capaços de donar recursos tant en l'àmbit de formació, d'ocupació i d'habitatge, com en d'altres qüestions, però evitant generar persones dependents. És a dir, volem joves amb recursos i capacitats pròpies com per a poder tirar endavant. Quan una persona passa a dependre de forma persistent i de llarga durada de l'Administració sí que estem creant una generació perduda.

Com definiries el teixit associatiu juvenil de Barcelona?

D'una banda, podem dir que hi ha una gran quantitat d'entitats, que no vol dir que sigui diversa. S'ha de produir un cert procés de síntesi, ja que hi ha hagut una proliferació d'entitats i associacions quan ja existeixen d'altres

similars i que probablement es podrien subsumir les unes amb les altres.

Malgrat aquesta diversitat, el nivell de joves associats/des és encara baix. Jo crec que hem de ser capaços de promoure que la gent jove s'associï. L'important és que comprenguin la importància de la relació humana, personal i directa que ofereix l'associar-se.

Abans parlàvem de la franja de l'adolescència; doncs aquest és un bon moment per inculcar aquesta necessitat o aquest valor que aporta el fet d'associar-te. Per tant, cal racionalitzar, crear la diversitat necessària -que segurament ja existeix-, i motivar a l'associacionisme.

Existeix un òrgan a nivell municipal, que és de referència i té una llarga trajectòria, com és el Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), amb el qual s'ha de treballar molt per tal que pugui continuar sent representatiu de tota la ciutat.

La Regidoria desenvolupa actuacions pròpies en el suport a les associacions juvenils. Com es tradueix aquest suport?

Amb el Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), per exemple, tenim un conveni marc a partir del qual hi treballam. A nivell de subvencions a les entitats, el nou govern té la voluntat de mantenir aquest suport econòmic. En primer lloc, voldríem que fos pluri-

anual, que no hi hagi una dependència i que l'entitat tingui un marge de maniobra flexible que permeti desenvolupar la seva activitat. En segon lloc, treballar amb projectes, és a dir, no podem subvencionar la vida diària d'una entitat, l'objectiu és subvencionar projectes amb un sentit, amb una lògica i amb una transcendència. Hem de ser capaços de potenciar i promoure l'activitat però generar que siguin independents. I no només existeix aquest suport econòmic sinó també hi ha un suport institucional, un acompanyament i un recolzament.

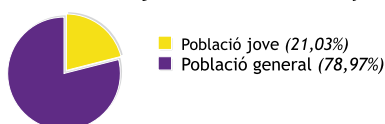
Com entens que han de ser les polítiques locals de joventut?

En primer lloc han de ser transversals, i per mi, l'objectiu seria que no haguessin d'existir. És a dir, per què hem d'abordar el tema de l'adolescència i la joventut? Doncs perquè l'àmbit de l'adolescència el teníem oblidat i els i les joves, malauradament, en el dia a dia de les diferents polítiques municipals no els tenim presents. Aquesta és la raó de ser de la regidoria d'Adolescència i Joventut, estar allà per recordar-ho. Però cal inculcar aquesta idea de pensar en joventut d'una forma transversal, ja que afecta a altres àmbits, no pot quedar despenjat. Hem de treballar per enfortir aquesta vinculació i aquesta transversalitat. ■

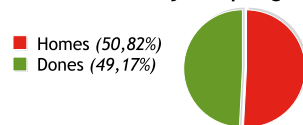
La realitat juvenil a Barcelona

Població jove

● Nombre de joves entre 12/30 anys

● Distribució de joves per gènere

Treball

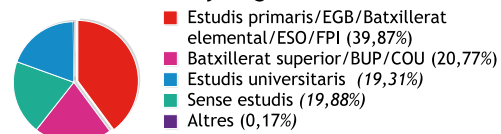
- Població activa: 228.200 joves entre 16-29 anys
- Taxa d'atur jove: 18.700 joves entre 16-29 anys

● Distribució de joves per origen i lloc de naixement

Educació

● Població de 16/30 anys segons nivell d'instrucció

Participació

- A Barcelona hi ha 181 entitats juvenils
- 10.860 joves estan associats (segons el CRAJ)

FONT: Ajuntament de Barcelona